

Handige kennis door
Kopie alle beschikkingen op 9 oktober 2006 - *
eerste beklagingen en
tweede beklagingen op 14 oktober 2006 -
eerste beklagingen en
tweede beklagingen door het Openbaar Ministerie tegen
2^e beklagingen

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE**
negentiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van di **26 september 2006**
het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :
Not. nr. 66.74.932/00/26 *Griffie m*

ingevolge het verzoek door verdachte tot behandeling van de zaak door een kamer met 3 rechters bij brief dd. 17.3.2003 (ingevolge art. 91 van het Gerechtelijk Wetboek)

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, handelaar, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, winkelier, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Beklaagd van : te _____

de eerste en de tweede :

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk

te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

in casu :

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 oktober 1999 tot en met 30 november 1999 (stuk 15)

1. het oprichten van een afdak met een lengte van ongeveer 5 meter, een hoogte van ongeveer 2,5 meter en een breedte van ongeveer 3 meter
2. het oprichten van een gesloten veranda met een lengte van ongeveer 12 meter, een hoogte van ongeveer 2,5 meter en een breedte van ongeveer 3 meter
3. het oprichten van een afdak met een lengte van ongeveer 4 meter, een hoogte van ongeveer 2,5 meter en een breedte van ongeveer 3 meter.

B. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 1 oktober 1999 tot en met 30 november 1999 (plaatsen constructies) tot en met de dag der dagvaarding 14 april 2003

1. de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben
2. de sub A2 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben
3. de sub A3 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben

met de omstandigheid dat **de eerste** een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, in casu handelaar (stuk 15), onroerende goederen koop, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur heeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt in de zin van 64 3de lid van art. 66 van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten tot en met 30 april 2000*)

met de omstandigheid voor **de eerste** dat de tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2, B3 gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 149 9de lid van het decreet van 18 mei 1999 (*feiten vanaf 1 mei 2000*)

met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2 en B3 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding;

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

aard en oppervlakte: handelshuis 12 a 19 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

en geboren op

geboren op

beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte ontvangen op 23/12/1999;

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding die de zaak aanhangig maakte houdende dagstelling voor de terechtzitting van 24 maart 2003;
- de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor te onder de referte waarmee voldaan werd aan het vereiste van art. 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO);
- de rechtsgeldig betekende dagvaarding, houdende dagstelling voor de terechtzitting van 26 mei 2003;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

Procedureverloop

Op de terechtzitting van 26 mei 2003 werd de zaak op vraag van de verdediging, gelet op een ingediende regularisatieaanvraag, uitgesteld naar de zitting van 27 oktober 2003. Om diezelfde reden werd de zaak op die zitting en op de volgende terechtzittingen van 23 februari 2004, 10 mei 2004, 11 oktober 2004, 17 januari 2005, 5 juni 2005, 31 oktober 2005, 20 februari 2006 uitgesteld.

Op de terechtzitting van 6 juni 2006 werd de zaak, gelet op het gevorderd uur en andere verplichtingen van de raadsman van de beklaagden, voor behandeling uitgesteld tot de zitting van 27 juni 2006, datum waarop de zaak behandeld en in beraad genomen werd.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting d.d. 27 juni 2006:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door substituu-procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de **eerste beklagde** en de **tweede beklagde** in hun middelen van verdediging, voorgedragen door mr. advocaat te

1. De gegrondheid van de strafvordering

1.1.

De vaststellingen van 6 december 2000, zoals vervat in het strafdossier, laten er geen twijfel over bestaan dat in opdracht van eerste en tweede beklagde zonder stedenbouwkundige vergunning werd overgegaan tot de oprichting van twee afdaken en een veranda, zoals beschreven in de dagvaarding.

De beklagden hebben in de loop van het strafonderzoek nimmer betwist dat zij voor de uitvoering van deze werken geen vergunning hebben aangevraagd.

De beklagden hebben overigens een aanvraag tot regularisatie, die nog steeds hangende is, ingediend, hetgeen intrinsiek ook inhoudt dat er zonder vergunning werd gebouwd.

De tenlasteleggingen A1, A2 en A3 komen de rechtbank in hoofde van de beide beklagden afdoende bewezen voor.

1.2.

Wat betreft het instandhoudingmisdrijf (tenlastelegging B1, B2 en B3) hield de verdediging op de terechtzitting van 27 juni 2006 voor dat deze tenlasteleggingen als gede-penaliseerd moeten worden beschouwd.

De verdediging verliest evenwel uit het oog dat de twee afdaken en de veranda, die werden opgericht zonder vergunning en ook in stand gehouden werden, zich bevinden in ruimtelijk kwetsbaar gebied, overeenkomstig art. 146 van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna kortweg DORO genoemd).

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd nopens de depenalisering als volgt beslist:

“1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)”.

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat thans *de strafsanctie niet meer geldt* voor de instandhouding van stedenbouwmisdrijven, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is.

Het staat vast dat de inbreuken gepleegd werden in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat de voorziene strafsanctie blijft gelden.

Wat het bewijs van het instandhouding van het misdrijf zelf betreft, volstaat het te verwijzen naar de verklaringen van de beide beklaagden, toen deze kennis kregen van de vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat, uitgaande van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Zowel eerste als tweede beklaagde verklaarden toen dat ze niet zouden ingaan op de herstellvordering en de verdere afwikkeling van de zaak (de administratieve procedure in verband met de regularisatieaanvraag) zouden afwachten vooraleer iets aan de toestand wordt gewijzigd (stuk 49-50 van het strafdossier). Deze administratieve procedure is op heden nog steeds aan de gang.

De tenlasteleggingen B1, B2 en B3 komen de rechtbank in hoofde van de beide beklaagden afdoende bewezen voor.

2. De straftoemeting

2.1.

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2 en B3 in hoofde van de eerste beklaagde en in hoofde van de tweede beklaagde zijn telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij telkens als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf te worden uitgesproken.

2.2.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de

bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

2.3.

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. Zij mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang laten prevaleren. De beklaagden laten de wederrechtelijke toestand bovendien tot op vandaag voortduren.

Dit vraagt in beginsel om gestrengheid in de bestraffing.

2.4.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de generale en de individuele preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

2.5.

De eerste beklaagde is thans   jaar. Hij werd in 1980 veroordeeld wegens diefstal tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel van tenuitvoerlegging en een geldboete. Het strafregister vermeld verder nog drie veroordelingen tot een geldboete, éénmaal wegens het toebrengen van slagen en verwondingen en tweemaal wegens inbreuken op de wapenwet. De laatste veroordeling dateert van 19 maart 1997.

De tweede beklaagde is thans   jaar. Zij beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden.

2.6.

Het komt de rechtbank passend en rechtmatig voor aan de beklaagden voor de bewezen geachte feiten omschreven onder de diverse tenlasteleggingen de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboeten op te leggen.

De rechtbank gaat niet in op de vraag tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de beide beklaagden, waarover het openbaar ministerie ongunstig advies verleende.

Opschorting van de uitspraak van veroordeling is voornamelijk ontstaan vanuit de bekommernis de korte (effectieve) gevangenisstraffen te vermijden (C. Van den Wynngaert, *Strafrecht, strafprocesrecht en internationaal strafrecht*, Maklu, 2003, 418). Daarenboven is het een sanctiemaatregel die de declassering van de betrokkene kan verhinderen: gezien er geen veroordeling wordt uitgesproken, zal de rechterlijke beslissing na afloop van de proeftermijn niet vermeld worden in het strafregister van de betrokken beklaagde (L. Dupont, R. Verstraeten, *Handboek Belgisch strafrecht*, Acco, 1989, 939).

Gezien de rechtbank van oordeel is dat aan de beklaagden alleszins geen gevangenisstraf dient te worden opgelegd, is de bekommernis om een korte gevangenisstraf te ver-

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt. De met de wet strijdige toestand die door dit misdrijf werd veroorzaakt en die nog steeds bestaat, moet gestaakt worden, zodat de herstellvordering dient te worden ingewilligd.

3.4.

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven omschreven onder de weerhouden tenlasteleggingen een einde te stellen en leggen aan de beklaagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de beklaagden thans als kennelijk onredelijk zouden overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklaagden om, goed bewust van het wederrechtelijk karakter van deze zonder vergunning uitgevoerde constructies, deze toch in stand te houden. Het feit dat de beklaagden voor een voldongen feit gezorgd hebben, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering.

3.5.

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd, zoals vermeld, gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 125,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

3.6.

Artikel 198bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Op 16 december 2005 werd het huishoudelijk reglement goedgekeurd.

De rechter *kan* ingediende vorderingen voor bouwinbreuken die dateren van voor 1 mei 2000 die nog niet voor eensluitend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid werden voorgelegd, alsnog voor advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voorleggen. Het betreft dus een mogelijkheid en geen verplichting voor de strafrechter.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ook bevoegd is om een eensluitend advies te verlenen over de opstarting van de ambtshalve uitvoering van het vonnis of arrest door de stedenbouwkundig inspecteur, acht de rechtbank het niet aangewezen thans dit

advies in te winnen. Dit zou bovendien de afhandeling van de zaak, nodeloos vertragen.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv. K.B.29.7.92 gew. K.B.23.12.93 gew. K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162 182 184 189 190 194 185 ;

W. 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 WVV 7.2.03;(opdec.)

Strafwetboek, art. 2 5 40 50 65 66 ;

artikk. 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betr. de ruimtelijke ordening, gec. op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 03 1997 t/m 30 04 2000*);

artikk. 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 v. h. decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (*feiten vanaf 1 mei 2000*);

W.1.8.1985,art. 28,29;gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.4.03;K.B.18.12.1986,art.58;gew.K.B.19.12.03;(10fr/€10); gew.K.B.31.10.2005;(€25);

EG verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

VERKLAART de eerste beklaagde en de tweede beklaagde schuldig aan de feiten, omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2 en B3;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de eerste beklaagde en de tweede beklaagde voor de deze feiten samen elk tot een geldboete van **DRIEHONDERD EURO**, met 40 opdecieimen verhoogd (= x 5), telkens **1.500 euro** bedragende;

BEVEELT de eerste beklaagde en de tweede beklaagde op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot het **herstel** in de oorspronkelijke toestand, met name:

- afbraak van de veranda en de afdaken, bedoeld onder tenlasteleggingen A1, A2 en A3;
- verwijderen van vloerplaat en funderingen;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen op het terrein;

gelegen te

binnen een termijn van één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis;

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de vermelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

door de eerste beklaagde en de tweede beklaagde
 hoofdelijk een **dwangsom** zal worden verbeurd van 125,00 euro per
 dag vertraging in nakoming van dit bevel;

Kosten: Veroordeelt de beide beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze begroot
 op: 234,22 euro;

Legt bovendien aan iedere veroordeelde een **vergoeding** op van € 25; -----
 (K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -W. 28.07.'92) -----

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van 25 EURO (K.B. 31.10.05), met
 45 opdecimen verhoogd, € 137,5 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot
 financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke
 gewelddaden, nl. door de beide beklaagden ieder eenmaal deze som;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de
 uitgesproken geldboeten zullen kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf
 van drie maand voor elke boete van 300 euro;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- di **26 september 2006** ---

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, voorzitter der 19° kamer;
 rechter;
 rechter;

substituut-Procureur des Konings;
 griffier;
(doorhaling van feen regels en feen woorden goedgekeurd)